

KRUSZCOWY (7) *ai*

o jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg m N kruszcowy (2). ◇ pl N subst kruszcówé (3); -é (1), -(e) (2). ◇ A subst kruszcówé (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Przymiotnik od „kruszec” ‘ruda jakiegokolwiek minerału’; metallicus Calep, Cn; metallus Mącz; metalifer Cn (7) : Metalus, Co ku metallóm á kruszczóm należy/ Kruźcowy Mącz 219c; Calep 657b.

Wyrażenia: »gory kruszcowe« = kopalnie rudy (3): GORY KRVSZCOWE. SarnStat 405, 106, 1308.

»kruszcowe potrzeby« = prawdopodobnie rudy metali (1): Siárka to fámá ieft/ w którą náturá ziemné meaty/ y kruźcowé potrzeby opátrzyłá Oczko 6v.

»stole kruszcowe« = chodniki w kopalni rudy (1): do tego trzebá Háwerze mieć od Gor gdzie Stolle kopáią Kruźcowe BielSpr 62v.

Cf [KRUSZCZOWY]

TG